

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžr/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200034
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci v právnej veci žalobcov: 1/ U. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, 2/ S. Z., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, v zastúpení JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Okresný úrad Čadca, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Palárikova 95, 022 01 Čadca, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Obvodného pozemkového úradu v Čadci č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14. novembra 2012, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/8/2013-34 zo dňa 13. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/8/2013-34 zo dňa 13. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline zamietol návrh žalobkyne S. Z., aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť jej rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Čadci (ďalej len „žalovaný“) č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012. Konanie zastavil a rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcom na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 70 € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch rozhodnutia poukázal, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa žalobou, podanou na pošte dňa 17.1.2013, domáhali preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Čadca č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012, (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) ktorým žalovaný podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom potvrdil, že S. V. dňom 1.1.2001 nadobudla vydržaním vlastníctvo k pozemkom CKN č. 17025/35, 17025/39, 17025/43 v kat. úz. Y..

Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali ochrany svojho spoluvlastníckeho práva podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 11 zákona č. 180/1995 Z.z., v zmysle ktorého sú oprávnení všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne na právne úkony týkajúce sa spoluvlastníctva. V žalobe namietali, že žalovaný riadne nezistil skutkový stav veci a ním zistený stav nepostačuje na vydanie zákonného

rozhodnutia. Z uvedených dôvodov došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu predmetnej veci a k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Žalobcovia uviedli, že sú spoluvlastníkmi parc. č. 10158 - ostatné plochy o výmere 240 m² v k.ú. Y., zapísaná na LV č. XXXX, žalobca v rade 1/ v spoluvlastníckom podiele 8/160 a žalobkyňa v rade 2/ v spoluvlastníckom podiele 4/160.

Tvrdili, že žalovaný nezistil dostatočne skutkový stav veci, pretože vychádzal iba z tvrdení S. V., ktoré predložila žalovanému a to návrhu na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva vydržaním (podaný dňa 19.12.2000), posúdenia návrhu v komisii zo dňa 13.11.2012, geometrického plánu č. XX/XXXX (overený Správou katastra v Čadci), výpisov pozemkovoknižných spoluvlastníkov na parc. pkn č. 10158, 10162 a 10171, potvrdenia Správy katastra v Čadci zo dňa 2.8.2012 o užívaní parciel, rozhodnutia v dedičskej veci č. ID 1057/84 po U. O., osvedčenia o dedičstve č. 16D 485/96 po X. W., čestného prehlásenia S. V. zo dňa 19.12.2011 a čestného prehlásenie S. V. zo dňa 23.01.2012 o nadobudnutí a držbe pozemkov CKN č. 17025/35, 17025/39 a 17025/43 a z oboznámení účastníkov konania a ich súhlasných vyjadrení k potvrdeniu nadobudnutia vlastníctva vydržaním pozemkov CKN pre S. V. a to:

V parcele pkn č. 10158 na LV č. XXXX (C KN č. 17025/35): O. H. - Y., V. I. - Y., I. E. - Y., W. X. - Y., F. Q. - Y., B. U. - Y., B. Q. - E., B. V. - E., B. V. - Y., B. Y. - Y..

V parcele pkn č. 10162 na LV č. XXXX (C KN č. 17025/39): Z. U. - E., Q. X. - Y., B. X. - Y., O. E. - E., O. E. - Y., O. H. - Y., G. B. - Y. (oslovený listom zo dňa 19.12.2011), Z. Q. - E., I. E. - Y., R. E. - Y., Z. Z. - E., G. B. - E..

V parcele pkn č. 10171 na LV č. XXXX (C KN č. 17025/43): O. E. - E., O. E. - Y., O. H. - Y., W. I. - G..

V tomto prípade podľa žalobcov nedošlo k vyjadreniu sa všetkých spoluvlastníkov predmetných parciel k návrhu na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním pre S. V.. Žalovaný tým nerespektoval procesné dôsledky nerozlučného spoločenstva v zmysle § 11 zákona č. 180/1995 Z.z.. Pokiaľ absentuje čo i len jeden súhlas dotknutého spoluvlastníka, je vydané rozhodnutie nezákonné. Žalobca v rade 1/ uviedol, že osobne dňa 14.12.2012 navštívil žalovaného, kde vyjadril svoj nesúhlas s napadnutým rozhodnutím. Keďže nedošlo k náprave do konca lehoty na podanie žaloby, bol nútený sa domáhať tejto nápravy súdnou cestou. Žalobca v rade 1/ poukázal aj na neodborne vypracovaný geometrický plán č. 43/2011, vypracovaný geodetkou p. I., spočívajúci v zlej identifikácii parciel. K žalobe priložil aj pozemkovú mapu (pozn. krajského súdu: uvedená príloha nebola pripojená k žalobe), na ktorej je viditeľné, že nové parcely sú vytvorené cez pôvodné pkn parcely zo šikma, čo je neprípustné.

Žalobkyňa v rade 2/ namietala, že nepodpísala vyjadrenie k návrhu na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním žiadateľke a nepodpísali ho ani ďalší spoluvlastníci dotknutých parciel, a napadnuté rozhodnutie ani nebolo doručené.

Krajský súd poukázal na ust. § 19 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z., § 16 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. a § 250i ods. 4 O.s.p. a konštatoval, že okruh účastníkov konania v konaní podľa § 11 zákona č. 180/1995 Z.z. vyplýva z uvedeného ustanovenia a z § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Žalovaný postupoval správne, keď zisťoval zoznam pozemnoknižných spoluvlastníkov. Jeho pochybenie však spočívalo v tom, že tento okruh účastníkov konania mal následne overiť aj ku dňu vydania rozhodnutia 14.11.2012, nielen ku dňu 17.8.2011, ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného k veci. Krajský súd z výpisu z listu vlastníctva č. 4692 vyhotoveného dňa 17.1.2013, priloženého žalobcami k žalobe, zistil, že žalobkyňa v rade 2./ S. Z. bola aj ku dňu 17.1.2013 evidovaná bez trvalého pobytu, tak ako uviedol vo svojej obrane žalovaný.

V predmetnom prípade žalovaný konal okrem iného ako s účastníkom konania aj so Slovenským pozemkovým fondom, regionálny odbor Žilina (ďalej len „SPF“), ktorý v zmysle § 13 a § 16 zákona č. 180/1995 Z.z., ale aj s poukazom na § 34 zákona č. 330/1991 Z.z. zastupuje neznámych vlastníkov, resp. známych vlastníkov s neznámym pobytom. Je nepochybné, že žalobkyňa v rade 2/ ako spoluvlastníčka PKN parcely, z ktorej bola vytvorená CKN parcela, ku ktorej nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním potvrdil žalovaný, mala byť účastníčkou správneho konania v zmysle § 11 zákona č. 185/1995 Z. z. Žalobkyňa v rade 2/ však dôsledne nedbala na riadnu evidenciu svojho vlastníckeho práva v zmysle § 19 zákona č. 162/1995 Z.z. a jej záujmy preto v správnom konaní chránil SPF, ako zástupcu neznámych vlastníkov a aj napadnuté rozhodnutie jej bolo doručené prostredníctvom SPF. Krajský súd konštatoval, že z vyššie uvedeného vyplýva, že nie sú splnené podmienky na postup podľa § 250b ods. 2 O.s.p., žalobkyňa v rade 2/ nebola opomenutou účastníčkou správneho konania, a preto súd návrh žalobkyne v rade 2/ na doručenie napadnutého rozhodnutia zamietol. Najviac, z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa v rade 2/ je detailne oboznámená s obsahom napadnutého rozhodnutia a žalovaný v ďalšom postupe v konaní, po tom, čo už mu bola známa jej adresa, doručoval zmenové rozhodnutie č. 2013/00011-002/A08 zo dňa 9.1.2013 aj žalobkyni v rade 2/.

Námietky žalobcov, že rozhodnutie nebolo doručené aj iným osobám, resp. správny orgán si nevyžiadal súhlasy všetkých spoluvlastníkov, vyhodnotil krajský súd ako nepodstatné. V prípade, že by sa ďalšia opomenutá osoba cítila dotknutá na svojich právach, mohla podať samostatne žalobu. Esenciálnou náležitosťou správnej žaloby je tvrdenie o tom, že žalobca bol ukrátený na svojich právach napadnutým rozhodnutím, a nie tretia osoba. Žiadny iný subjekt nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby v prospech inej osoby (R 62/1998).

Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že listom žalovaného č. 2013/00011-002/A08 vyhotoveným dňa 9.1.2013 bola vykonaná oprava napadnutého rozhodnutia žalovaného tak, že parcela CKN č. 17025/35 bola vypustená z napadnutého rozhodnutia. Uvedený list bol doručený žalobcovi v rade 1/ aj žalobkyni v rade 2/ do vlastných rúk dňa 1.2.2013, t.j. po podaní žaloby. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi parcely PKN č. 10158, ostatné plochy o výmere 240m² v k.ú. Y., zapísanej na LV č. XXXX, žalobca v rade 1/ v spoluvlastníckom podiele 8/160 a žalobkyňa v rade 2/ v spoluvlastníckom podiele 4/160.

Zmenou napadnutého rozhodnutia, aj keď v záhlaví nesprávne označenou ako oprava, došlo k nahradeniu pôvodného rozhodnutia č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012 v časti parcely PKN č. 10158 (novo identifikovanej ako parcely CKN č. 17025/35) novým rozhodnutím tak, že táto parcela bola vypustená a vznikol právny stav, keď už naďalej nie je zasahované do spoluvlastníckeho práva žalobcov napadnutým rozhodnutím č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 2013/00011-002/A08 zo dňa 9.1.2013, a preto krajský súd konanie pri aplikácii § 250i ods. 4 veta za bodkočiarkou O.s.p. zastavil.

Krajský súd pre úplnosť uviedol, že v predmetnom prípade sa nejednalo o zmenu rozhodnutia podľa § 66 Správneho poriadku, ani o jeho opravu v zmysle § 47 Správneho poriadku, ale o vydanie zmenového rozhodnutia z vlastného podnetu žalovaného, pričom z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., ktorej sa bezprostredne zmena dotýkala, s takýmto postupom súhlasila, a preto krajský súd nevidí dôvod, prečo by k zmene rozhodnutia nemohol žalovaný pristúpiť.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď konštatoval, že sa jedná o špecifický prípad, keď súd vzal do úvahy, že žalobcovia využili svoje ústavné právo podať žalobu v správnom súdnictve, ktoré je limitované dvojmesačnou lehotou na podanie žaloby, a až následne rozhodol žalovaný o zmene rozhodnutia. Právny zástupca žalobcov na výzvu súdu zo dňa 24.1.2013 si trovy konania nevyčísľil. Vzhľadom na to krajský súd priznal žalobcom v zmysle § 151 ods. 2, 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, a to zaplatený súdny poplatok zo žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vo výške 70 €.

Proti tomuto rozhodnutiu podali písomným podaním zo dňa 17.12.2013 žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, žiadali napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedli, že krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zmenou napadnutého rozhodnutia, aj keď v záhlaví nesprávne označenou ako oprava, došlo k nahradeniu pôvodného rozhodnutia č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012 v časti pôvodnej parcely PKN č. 10158 novým rozhodnutím tak, že táto parcela bola vypustená a vznikol právny stav, keď už naďalej nie je zasahované do spoluvlastníckeho práva žalobcov napadnutým rozhodnutím č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. 2013/00011-002/A08 zo dňa 9.1.2013. Pre úplnosť krajský súd dodal, že v predmetnom prípade sa nejednalo o zmenu rozhodnutia podľa § 66 Správneho poriadku, ani o jeho opravu v zmysle § 47 Správneho poriadku, ale o vydanie zmenového rozhodnutia z vlastného podnetu žalovaného, s čím súhlasila i p. S. V., ktorej sa zmena bezprostredne dotýkala, a preto krajský súd nevidel dôvod, prečo by žalovaný k takej zmene nemohol pristúpiť.

K výroku č. I. napádaného uznesenia krajského súdu uviedli, že prvostupňový správny súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že žalobkyňa v rade 2/ bola pre správny orgán neznáma, keď pri jej mene nebola uvedená adresa. Táto skutočnosť nie je pravdivá, pretože správny orgán so žalobkyňou v rade 2/ vo viacerých iných veciach konal, napr. vo veci vedenej i pred Krajským súdom v Žiline pod sp.zn. 21S/103/2012 číslo konania pred správnym orgánom 2012/00670-02/A08 a tento vydal i rozhodnutie vo veci dňa 4. septembra 2012.

Poukazoval na rozhodnutie NS SR 10Sžr/90/2012 zo dňa 26. júna 2013 kde NS SR judikoval, že žalobkyňa, ktorá je spoluvlastníčkou parcely dotknutej správnym rozhodnutím, je aktívne legitimovaná na podanie správnej žaloby, pretože je oprávnená uplatňovať si svoje vlastnícke právo (str. 5 ods. 4 rozsudku NS SR 10Sžr/90/2012 zo dňa 26. júna 2013).

Žalobca v rade 1/ po obdržaní napadnutého rozhodnutia dňa 14.12.2012 sa dostavil na Okresný úrad Čadca, pôvodne na Obvodný pozemkový úrad v Čadci, kde bol s ním spísaný záznam o nesúhlase s vysporiadaním pozemku KN č. 17025/35 vydržaním pre p. Polákovú. Zároveň žiadal žalovaný orgán o opravu rozhodnutia v rámci autoremedúry, čo potvrdil i krajský súd vo svojom rozhodnutí na str. 5 odsek 3.

Poukazoval na rozpor odôvodnenia rozsudku, pretože na str. 6 odsek 5 krajský súd uvádza: „... o vydanie zmenového rozhodnutia z vlastného podnetu žalovaného ...“. Z uvedeného vyplýva, že podnet na opravu napádaného rozhodnutia v zmysle § 66 Správneho poriadku v rámci autoremedúry podal ako žalobca v rade 1/, t.j. opravu rozhodnutia zo dňa 9.1.2013 žalovaný orgán nevydal z vlastného podnetu ako to tvrdí krajský súd, čo zakladá nesprávne právne posúdenie veci s následkom vydania nezákonného rozsudku.

Namietal nezrozumiteľnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v tom smere, že sa nejednalo o zmenu rozhodnutia podľa § 66 Správneho poriadku, ale o vydanie zmenového rozhodnutia z vlastného podnetu (str. 6 odsek 5 napádaného rozhodnutia).

Ak bol podnet účastníka konania podaný na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento správny orgán rozhodnúť formou autoremedúry a opraviť vlastné rozhodnutie, ktoré považuje za nezákonné. Podmienkou na vybavenie veci týmto spôsobom je, že podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podal účastník konania (nemôže ísť o inú osobu alebo o konanie začaté na podnet správneho orgánu) a správny orgán podnetu vyhovie v plnom rozsahu. Ak v konaní vystupuje viac účastníkov, musí s týmto postupom súhlasiť každý z nich žalobcovia však súhlas na takýto postup nedali. Súhlas účastníkov zaobstaráva správny orgán, a to výzvou na vyslovenie súhlasu doručovanou do vlastných rúk. Ak by čo i len jeden z účastníkov vyslovil nesúhlas, resp. sa v lehote na vyslovenie súhlasu určenej správnym orgánom nevyjadril, nie je možné uvedené ustanovenie aplikovať a podnet by sa musel postúpiť správnemu orgánu najbližšieho vyššieho stupňa nadriadenému (v tomto prípade

Krajský súd v Žiline).

Uviedli, že podľa ust. § 66 Správneho poriadku upravuje možnosť preskúmania rozhodnutia v mimoodvolacom konaní prvostupňovým orgánom. Ide o uplatnenie analogického postupu ako pri vybavení odvolania v rámci autoremedúry. Pre uvedený postup musia byť splnené tieto podmienky:

- a) prvostupňový orgán dostal od účastníka podnet na preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania; orgán inštančne nadriadený nemôže odstúpiť na takéto vybavenie podnet adresovaný jemu,
- b) rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť na prvom stupni: ide o prípady, keď prvostupňové rozhodnutie nehol o napadnuté odvolaním, keď účastník vzal svoje odvolanie späť, a pod.,
- c) dôvodom uplatnenia postupu podľa tohto ustanovenia môže byť iba nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia,
- d) pri zmene alebo zrušení preskúmaného rozhodnutia z dôvodov nezákonnosti sa podnetu účastníka vyhovie v celom rozsahu; ak sa rozhodnutie týka aj ďalších účastníkov, títo účastníci s navrhovaným postupom súhlasia.

Je zrejmé, že neboli splnené hneď dve citované podmienky, a to napádané rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a o tomto úkone neboli ani len upovedomení ostatní účastníci konania, t.j. nedali súhlas na vydanie opravy napádaného rozhodnutia. čo zakladá jeho nezákonnosť, preto krajský súd nezákonne zastavil predmetné konanie, nakoľko nesprávne zistil skutkový stav, čo zakladá nesprávne právne posúdenie veci, pri použití nesprávneho zákonného ustanovenia.

Mali za to, že uznesenie Krajského súdu v Žiline vo výroku č. II. (a s tým spojený i výrok č. III.) je nezákonné, krajský súd sa nesprávne vysporiadal so skutkovým stavom veci a pre zastavujúce uznesenie nesprávne použil ust. § 250i ods. 4 O.s.p.

K výroku č. II. uviedli, že žalovaný vyhotovil „Opravu rozhodnutia č. 2012/00850-002/A08 zo dňa 14.11.2012 - listom č. 2013/00011-002/A08 zo dňa 9.1.2013“, pričom krajský súd tento list vyhodnotil ako nesprávne označený, keď sa jedná o zmenu napadnutého rozhodnutia. Uviedli, že krajský súd nie je oprávnený meniť rozhodnutia správnych orgánov, či iných orgánov verejnej moci podľa vlastného uváženia, a preto je potrebné sa zaoberať opravou napádaného rozhodnutia a nie jeho zmenou, nakoľko ostatné časti rozhodnutia ostali nedotknuté.

Výrok č. III. žiadali zrušiť z dôvodu, že prvostupňový súd nedal možnosť vyčísliť si trovy konania zákonným spôsobom. Dňa 28.1.2013 síce bola doručená výzva krajského súdu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, na ktorú odpovedali listom zo dňa 31.1.2013, ale v ktorom výslovne uviedli, že nesúhlasia s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, a preto ani nevyčíslili trovy konania, pretože tento úkon považovali za bezpredmetný, keďže sa malo vo veci uskutočniť pojednávanie. Krajský súd ich vyzval v zmysle § 250f ods. 2 O.s.p., avšak k výzve nepripojil doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. I keď uvedenú lehotu nedodržali, ust. § 250f ods. 2 O.s.p. nezakladá obligatórnu lehotu, ale fakultatívnu, navyše krajský súd rozhodol až po 6 mesiacoch od doručenia podania o nesúhlase s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a i napriek tomu rozhodol o zastavení konania. Týmto konaním žalobcom ? bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ako i dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“, „odvolací súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, a že ide o rozhodnutie prvostupňového súdu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vo výroku vecne správne, preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci s ňou ako účastníkom konať malo.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

Podľa názoru odvolacieho súdu pre posúdenie danej veci nie je podstatné, či pre vydanie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Čadca č. 2013/00011-002/A08 zo dňa 9.1.2013 (ďalej len „rozhodnutie o oprave“) boli splnené zákonné podmienky podľa § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb., a či rozhodnutie napĺňa zákonnej predpoklady rozhodnutia o oprave. Podstatné je, či tvorí s napadnutým preskúmaným rozhodnutím jeden celok, bolo žalobcom ako aj ostatným účastníkom správneho konania doručené a žalobcovia ani iný účastník správneho konania ho súdnemu prieskumu nepodrobili (opak zo súdneho a administratívneho spisu nie je preukázaný). Aj v prípade, že by rozhodnutie o oprave nebolo v súlade s § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb., je pre žalobcov, ako aj účastníkov správneho konania záväzné.

Žalovaný v rozhodnutí o oprave neodkazuje na konkrétnu právnu úpravu, v zmysle ktorej vydal toto rozhodnutie, z jeho označenia „vec“ a formulovania „pôvodného“ a „správneho“ výroku rozhodnutia je zrejmé, že vykonáva „opravu“ napadnutého rozhodnutia v časti vo výroku tak, že účinky vydržania podľa § 11 zákona 180/1995 Z.z., vo vzťahu k parcelám, na ktorých sú ako spoluvlastníci vedení žalobcovia 1/ a 2/ a to LV č. XXXX, E-KN č. 10158, CKN č. 17025/35, trvalý trávnatý porast o výmere 240m² v podiele 1/1 k.ú. Raková, nevznikajú.

Odvolací súd dospel k záveru, že vydaním rozhodnutia o oprave, ktoré s napadnutým preskúmaným rozhodnutím žalovaného tvorí jeden celok, (nedošlo k zrušeniu tohto opravného rozhodnutia a nemožno ho považovať za nulité rozhodnutie), nedochádza k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcov 1/ a 2/ a teda nie je preukázané, že by napadnutým rozhodnutím boli žalobcovia 1/ a 2/ na svojich právach (vlastníckych, spoluvlastníckych právach) ukrátení. Preto podľa odvolacieho súdu nie je naplnený zákonný atribút prieskumu napadnutého rozhodnutia v súlade s § 250 ods. 2 prvá veta O.s.p., napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s opravným uznesením už nemá tendenciu zasahovať do vlastníckych práv žalobcov 1/ a 2/. Podľa odvolacieho súdu boli splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania, avšak podľa § 250d ods. 3 O.s.p., keď napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je rozhodnutie, ktorým by boli žalobcovia 1/ a 2/ ukrátení na svojich vlastníckych, (spoluvlastníckych) právach a z tohto dôvodu nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.. Iba v prípade zrušenia rozhodnutia o oprave (či už v správnom konaní alebo v súdnom prieskume) by bolo možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie má tendencie zasahovať do vlastníckych práv žalobcov 1/ a 2/.

Žalobcovia boli v konaní zastúpení právnym zástupcom, vo vzťahu ku ktorému nemá súd poučovaciu povinnosť (§ 5 ods. 2 O.s.p.), žalobcovia prieskum a zrušenie opravného rozhodnutia postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nežiadali, preto súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil, pri aplikácii § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., a to vo veci samej, ako aj vo výroku o trovách konania, i keď pre zastavenie konania aplikoval inú právnu úpravu než krajský súd.

Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o oprave bolo žalobcom 1/ a 2/ doručené 1.2.2013, žaloba bola

doručená na Krajský súd v Žiline dňa 21.1.2013 a teda po jej podaní (po 1.2.2013) odpadli zákonné predpoklady pre prieskum napadnutého rozhodnutia, bez ohľadu na právne posúdenie (či mal byť aplikovaný postup podľa § 250d ods. 3 O.s.p. alebo § 250i ods. 4 prvá veta O.s.p.), právny zástupca žalobcov tak ako konštatoval krajský súd napriek výzve súdu zo dňa 24.1.2011, trovy konania nevyčíslil. Nemožno prisvedčiť argumentom žalobcu, že k vyčísleniu trov konania nedošlo z dôvodu, že vo veci malo byť rozhodnuté bez nariadenia pojednávania rozsudkom vo veci samej. Výzva prvostupňového súdu z 24.1.2011 mala štandardný charakter výzvy podľa § 151 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., spolu s výzvou podľa § 250f ods. 2 O.s.p., a nevylučovala možnosť skončenia veci bez nariadenia pojednávania, inak než rozsudkom vo veci samej. Právnomu zástupcovi žalobcov 1/ a 2/ nič nebránilo aby na výzvu krajského súdu reagoval aby vyčíslil výšku trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, ktorých výška bola v čase doručenia výzvy mu známa. Pokiaľ takto nepostupoval sám sa dostal do situácie kedy krajský súd pri rozhodovaní o trovách konania, zo strany žalobcov 1/ a 2/ výšku trov právneho zastúpenia vyčíslenú nemal, a preto postupoval prvostupňový súd v súlade s právnou úpravou § 151 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Odvolací súd zdôrazňuje, že výzvou podľa § 250f ods. 2 O.s.p. nie je krajský súd viazaný a jej doručenie súčasne s výzvou podľa § 151 ods. 4 O.s.p. je štandardným postupom súdov v konaní. Doručenie takejto výzvy nezakladá povinnosť súdu rozhodnúť len rozsudkom vo veci samej. Právny zástupca žalobcov 1/ a 2/, aj zo súdnej praxe advokáta, musel byť s týmito skutočnosťami uzrozumený. Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu aj vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania a aj v tejto časti napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolacom konaní úspech nemali pri aplikácii § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a contrario, žalobcom 1/ a 2/, ktorí úspech v odvolacom konaní nemali, najvyšší súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.